TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. birželio 8 d. *

Byloje C-58/08

dėl *High Court of Justice (England & Wales), Queens's Bench Division (Administrative Court)* (Jungtinė Karalystė) 2007 m. gruodžio 18 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. vasario 13 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

The Queen, ieškovių

Vodafone Ltd,

Telefónica O2 Europe plc,

T-Mobile International AG,

Orange Personal Communications Services Ltd prašymu,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform,

dalyvaujant

Office of Communications,

Hutchison 3G UK Ltd,

GSM Association,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, R. Silva de Lapuerta, P. Lindh ir C. Toader, teisėjai C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Schiemann, P. Kūris, T. von Danwitz (pranešėjas) ir A. Arabadjiev,

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. balandžio 28 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Vodafone Ltd,* atstovaujamos *QC* D. Pannick ir advokato R. Kreisberger,

— *Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG* ir *Orange Personal Communications Services Ltd,* atstovaujamų *QC* D. Anderson, solisitorių I. Ross, M. Lemanski ir baristerio D. Scannell,

— *Hutchison 3G UK Ltd,* atstovaujamos solisitoriaus F. Richmond ir baristerio B. Kennelly,

— *GSM Association*, atstovaujamos advokatų B. Amory ir S. Clerckx bei baristerio M. Chamberlain,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos I. Rao, padedamos *QC* J. Turner ir baristerio T. Ward,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. M. Wissels ir Y. de Vries,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Dowgielewicz,

— Europos Parlamento, atstovaujamo E. Perillo, J. Rodrigues ir L. Visaggio,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos D. Canga Fano ir G. Kimberley,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos F. Benyon ir A. Nijenhuis,

susipažinęs su 2009 m. spalio 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiančio Direktyvą 2002/21/EB (OL L 171, p. 32), galiojimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG* bei *Orange Personal Communications Services Ltd*, viešųjų judriojo telefono ryšio tinklų operatorių, veikiančių Jungtinėje Karalystėje, Europos Sąjungoje ir kitose tarptautinėse rinkose, ir *Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform* (Verslo, įmonių ir teisinės reformos valstybės sekretorius) dėl Reglamento Nr. 717/2007 įgyvendinimo nuostatų, priimtų Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, galiojimo.

Teisinis pagrindas

Elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistema

3 2002 m. Bendrijos teisės aktų leidėjas, remdamasis EB 95 straipsniu, nustatė elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą (toliau – reguliavimo sistema), kad visiems perdavimo tinklams ir susijusioms paslaugoms būtų taikoma viena reguliavimo sistema, kurią, be kitų specialių direktyvų, visų pirma sudaro 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349). Šia sistema įtvirtintas mechanizmas, leidžiantis nacionalinėms reguliavimo institucijoms (toliau – NRI) *ex ante* nustatyti, kai tam tikroje rinkoje nėra veiksmingos konkurencijos, didelę įtaką rinkoje turinčioms elektroninių ryšių sektoriaus įmonėms reglamentuojamojo pobūdžio įpareigojimus atlikus atitinkamos rinkos analizę.

Sprendimas 2002/627/EB

4 2002 m. liepos 29 d. Komisijos sprendimu 2002/627/EB dėl Europos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliuotojų grupės įsteigimo (OL L 200, p. 38; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 511) buvo sukurta NRI konsultacinė grupė elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų klausimais. Šios grupės (Europos reguliuotojų grupė, toliau – ERG) funkcija pagal minėto sprendimo 3 straipsnio 1 dalį yra visų pirma patarti ir padėti Europos Bendrijų Komisijai elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkos sutelkimo klausimais.

Reglamentas Nr. 717/2007

5 Pradėjusi viešąsias konsultacijas su suinteresuotosiomis šalimis, Komisija 2006 m. liepos 12 d. pateikė politikos galimybių, susijusių su pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, poveikio vertinimą ((SEC (2006) 925, toliau – poveikio vertinimas). Remiantis šiuo vertinimu, tą pačią dieną buvo pateiktas pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiančio Direktyvą 2002/21, ((COM (2006) 382, galutinis, toliau – pasiūlymas dėl reglamento), po kurio EB 95 straipsnio pagrindu buvo priimtas Reglamentas Nr. 717/2007.

6 Šiuo reglamentu antžeminio judriojo ryšio tinklų operatoriams buvo nustatytos didžiausios tarptinklinio ryšio paslaugų teikimo per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus balso telefonijos skambučiams tarp valstybių narių (toliau – Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugos) didmeninių ir mažmeninių kainų ribos.

Tarptinklinio ryšio paslaugų veikimas

7 Tarptinklinio ryšio paslaugų veikimą galima apibūdinti kaip nurodyta toliau, visų pirma atsižvelgiant į Reglamento Nr. 717/2007 2 straipsnyje pateiktas sąvokų apibrėžtis.

8 Teikdami tarptinklinio ryšio paslaugas judriosios telefonijos paslaugų operatoriai siūlo nenutrūkstamai teikiamas paslaugas užsienyje esantiems klientams, kurie gali skambinti arba priimti skambučius kitų valstybių narių tinkluose.

9 Kad galėtų teikti tarptinklinio ryšio paslaugas, savojo tinklo operatorius su kitose valstybėse narėse esančiuose tinkluose veikiančiais operatoriais sudaro konkrečius didmeninės prekybos susitarimus. Valstybės narės, kurioje lankosi savojo tinklo vartotojas, vietos operatorius, su kuriuo savojo tinklo operatorius sudarė tokį susitarimą, persiunčia skambutį vartotojui. Paslauga, kurią pasirinktas lankomos šalies tinklas teikia savajam tinklui, yra „didmeninė tarptinklinio ryšio paslauga“.

10 Paslaugų savajame tinkle teikėjas yra įmonė, kuri tarptinklinio ryšio vartotojui teikia antžeminės viešosios judriosios telefonijos paslaugas arba per savo tinklą, arba kaip judriojo virtualiojo tinklo operatorius ar judriosios balso telefonijos paslaugų perpardavinėtojas. Tokio teikėjo tarptinklinio ryšio vartotojams teikiama paslauga yra „mažmeninė tarptinklinio ryšio paslauga“.

11 Mažmeninės tarptinklinio ryšio paslaugos yra judriosios telefonijos susitarimo ar sutarties, kurią vartotojas sudarė su paslaugų savajame tinkle teikėju, dalis ir joms taikomas toks pats tarifas kaip ir tokiame susitarime arba tokioje sutartyje numatytoms paslaugoms. Todėl mažmeninių tarptinklinio ryšio paslaugų teikimo sąlygos priklauso nuo sudaryto susitarimo arba sutarties ir nuo konkrečių įpareigojimų, kuriuos gali nustatyti paslaugų savajame tinkle teikėjo veiklą reglamentuojanti NRI.

Reglamento Nr. 717/2007 turinys

12 Kiek tai susiję su kainomis, kurias viešųjų judriojo ryšio telefono tinklų vartotojai moka už mažmenines tarptinklinio ryšio paslaugas, Reglamento Nr. 717/2007 1 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „aukštas kainų <...> lygis kelia [NRI], vartotojų ir Bendrijos institucijų susirūpinimą. Mažmeninės kainos yra per didelės dėl didelių didmeninių kainų, kurias nustato užsienio priimančiojo tinklo operatorius, ir daugeliu atvejų dėl didelių mažmeninių antkainių, kuriuos taiko vartotojo savojo tinklo operatorius. Didmeninių kainų sumažinimas dažnai nėra naudingas mažmeniniam vartotojui. Nors kai kurie ryšio operatoriai neseniai nustatė tarifų sistemas, pagal kurias klientams siūlomos palankesnės sąlygos ir mažesnės kainos, vis dar akivaizdu, kad kainų ir sąnaudų santykis nėra toks, koks būtų visapusiškai konkurencingoje rinkoje“.

13 Iš Reglamento Nr. 717/2007 4 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiuo reglamentu, kiek tai susiję su Bendrijos tarptinkliniu ryšiu, papildoma ir remiama reguliavimo sistema, kuri nesuteikė NRI pakankamai būdų, kad jos galėtų imtis efektyvių ir ryžtingų priemonių, susijusių su Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų kainų nustatymu.

14 Šiuo atžvilgiu minėto reglamento 6 konstatuojamojoje dalyje patikslinta:

„<…> [NRI] atliekamas darbas (ir atskirai, ir [ERG]) analizuojant didmenines nacionalines tarptautinio tarptinklinio ryšio rinkas parodė, kad [NRI] dar negalėjo veiksmingai spręsti aukšto didmeninių Bendrijos tarptinklinio ryšio kainų lygio problemos, nes sunku nustatyti didelę įtaką rinkoje turinčias įmones dėl specialių tarptautinio tarptinklinio ryšio ypatybių, įskaitant jo tarpvalstybinį pobūdį.“

15 Reglamento Nr. 717/2007 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(8) Be to, [NRI], atsakingos už judriojo ryšio vartotojų, kurie paprastai nuolatos gyvena jų teritorijoje, interesų apsaugą ir rėmimą, negali kontroliuoti pasirinkto lankomos šalies tinklo operatorių, kurie veikia kitose valstybėse narėse ir nuo kurių tie vartotojai priklauso naudodamiesi tarptautinio tarptinklinio ryšio paslaugomis, veiksmų. Ši kliūtis taip pat galėtų sumažinti valstybių narių priemonių veiksmingumą, kurios pagrįstos joms likusia kompetencija priimti vartotojų apsaugos taisykles.

(9) Todėl valstybės narės patiria spaudimą imtis priemonių tarptautinio tarptinklinio ryšio kainų lygio problemai spręsti, tačiau <...> reguliavimo sistemoje numatytas [NRI] *ex ante* reguliavimo intervencijos mechanizmas pasirodė nesąs pakankamas, kad tos institucijos galėtų ryžtingai veikti gindamos vartotojų interesus šioje konkrečioje srityje."

16 Iš minėto reglamento 12 ir 13 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jame atsižvelgiama į tarptinklinio ryšio rinkų unikalias savybes, kurios pateisina išskirtines priemones, platesnes nei pagal reguliavimo sistemą nustatyti mechanizmai.

17 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 717/2007 tikslais, jo 14 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „reguliuojamieji įpareigojimai turėtų būti nustatomi ir mažmeniniu, ir didmeniniu lygmeniu siekiant apsaugoti tarptinkliniu ryšiu besinaudojančių vartotojų interesus, nes patirtis parodė, kad Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų didmeninių kainų sumažinimas gali nelemti tarptinklinio ryšio mažmeninių kainų sumažėjimo, nes nėra paskatų, kad taip atsitiktų. Kita vertus, mažmeninių kainų lygio mažinimo veiksmai nesprendžiant su šių paslaugų teikimu susijusių didmeninių kainų lygio problemos galėtų kelti pavojų, kad bus sutrikdytas sklandus Bendrijos tarptinklinio ryšio rinkos veikimas".

18 Minėto reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad juo nustatomas „bendras metodas, siekiant užtikrinti, kad viešojo antžeminio judriojo telefono ryšio tinklų naudotojai keliaudami Bendrijoje nemokėtų pernelyg didelių kainų už Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugas palikdami arba priimdami balso skambučius <...>. Šio bendro metodo reikia atsižvelgiant į tarpvalstybinį atitinkamų paslaugų pobūdį, kad judriojo ryšio operatoriai galėtų veikti objektyviai nustatytais kriterijais pagrįstoje vienoje nuoseklioje reguliavimo sistemoje“.

19 Reglamente Nr. 717/2007 numatytas reguliavimo metodas turėtų, kaip nurodyta jo 19 konstatuojamojoje dalyje, „užtikrinti, kad mažmeninės Bendrijos tarptinklinio ryšio kainos pagrįsčiau atspindėtų pagrindines tos paslaugos teikimo išlaidas nei anksčiau“.

20 Šiuo klausimu, kaip nustatyta minėto reglamento 38 konstatuojamojoje dalyje, kadangi šių tikslų „valstybės narės negali saugiai, suderintai ir tinkamu laiku įgyvendinti, ir juos galima geriau įgyvendinti Bendrijos lygmeniu, Bendrija, vadovaudamasi [EB] sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu, gali priimti priemones“.

21 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 717/2007 dalyku, jo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šiuo reglamentu nustatomas bendras metodas, <...> tokiu būdu padedant užtikrinti sklandžią vidaus rinkos veiklą ir tuo pat metu pasiekiant aukšto lygio vartotojų apsaugą, išsaugant judriojo ryšio operatorių konkurenciją bei ir toliau skatinant naujoves ir vartotojų pasirinkimą. <...>“

22 Pagal Reglamento Nr. 717/2007 2 straipsnio 2 dalies a punktą „Europos tarifas“ reiškia „bet kokį 4 straipsnyje numatytos didžiausios kainos neviršijantį tarifą, kurį paslaugų savajame tinkle teikėjas gali taikyti už reguliuojamų tarptinklinio ryšio skambučių paslaugų teikimą, laikydamasis to straipsnio“.

23 Minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta didžiausia vidutinė didmeninė kaina, kurią pasirinkto lankomos šalies tinklo operatorius gali nustatyti tarptinklinio ryšio vartotojo savojo tinklo operatoriui už reguliuojamo skambučio, kuris naudojantis tarptinkliniu ryšiu inicijuojamas tame lankomos šalies tinkle, paslaugos teikimą. Ši kaina, įskaitant, be kita ko, inicijavimo, persiuntimo ir užbaigimo kainas, iš pradžių yra 0,30 EUR už minutę, vėliau 0,28 EUR už minutę nuo 2008 m. rugpjūčio 30 d. ir 0,26 EUR už minutę nuo 2009 m. rugpjūčio 30 dienos.

24 Kiek tai susiję su mažmeninėmis kainomis, Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse reikalaujama, kad paslaugų savajame tinkle teikėjai visiems savo tarptinklinio ryšio vartotojams siūlytų už teikiamą reguliuojamo skambučio naudojantis tarptinkliniu ryšiu paslaugą Europos tarifą, kuris neviršija nustatytos kainos ribos, iš pradžių 0,49 EUR už minutę skambinant ir 0,24 EUR už minutę priimant skambučius. Skambinimo kainos riba sumažėja iki 0,46 EUR ir 0,43 EUR, o priimamų skambučių kainos riba – iki 0,22 EUR ir 0,19 EUR atitinkamai nuo 2008 m. rugpjūčio 30 d. ir nuo 2009 m. rugpjūčio 30 dienos. Pagal minėto straipsnio 3 dalį visiems esamiems tarptinklinio ryšio vartotojams suteikiama galimybė iki 2007 m. liepos 30 d. sąmoningai pasirinkti Europos tarifą ar bet kokį kitą tarptinklinio ryšio tarifą, ir per du mėnesius leidžiama apie savo pasirinkimą pranešti paslaugų savajame tinkle teikėjui.

25 Minėto reglamento 6 straipsnyje paslaugų savajame tinkle teikėjams nustatyti informavimo ir skaidrumo įpareigojimai dėl mažmeninių kainų visų savo tarptinklinio ryšio vartotojų atžvilgiu.

26 Reglamento Nr. 717/2007 santykis su reguliavimo sistema reglamentuojamas minėto reglamento 1 straipsnio 3 dalyje ir 10 straipsnyje. 1 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas sudaro specialią priemonę, kaip apibrėžta Pagrindų direktyvos 1 straipsnio 5 dalyje."

27 Reglamento Nr. 717/2007 10 straipsnyje nustatyta:

„Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

5. „Šia direktyva ir specialiosiomis direktyvomis nepažeidžiama jokia speciali priemonė, priimta reguliuojant tarptautinį tarptinklinį ryšį per viešuosius judriojo ryšio telefono tinklus Bendrijoje.""

28 Be to, Reglamento Nr. 717/2007 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Komisija persvarsto šio reglamento veikimą ir teikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Europos Sąjungos Tarybai ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 30 dieną. Pagal šio reglamento 13 straipsnį jis netenka galios 2010 m. birželio 30 dieną.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

29 Ieškovės pagrindinėje byloje pateikė ieškinį *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)*; jame ginčijamas 2007 m. mobilaus tarptinklinio ryšio reglamentas (*Mobil Roaming Regulations 2007*), kuriuo įgyvendinamos tam tikros Reglamento Nr. 717/2007 nuostatos Jungtinėje Karalystėje. Iš esmės jos ginčija minėto reglamento galiojimą remdamosios trimis pagrindais, t. y. minėto reglamento netinkamu teisiniu pagrindu, proporcingumo ir subsidiarumo principų pažeidimu.

30 Atsakovas pagrindinėje byloje, t. y. *Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform*, mano, kad ieškovių pagrindinėje byloje ir *GSM Association* nurodyti argumentai yra nepriimtini ir kad reglamento galiojimas ginčijamas nepagrįstai.

31 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priėmė ieškovių pagrindinėje byloje ieškinį, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamentas (EB) Nr. 717/2007 negalioja visas, ar iš dalies dėl to, kad EB 95 straipsnis yra netinkamas teisinis pagrindas?

2. Ar Reglamento (EB) Nr. 717/2007 4 straipsnis (kartu su 2 straipsnio (2 dalies) a punktu ir 6 straipsnio 3 dalimi, kuriuose kalbama apie Europos tarifą ir su juo susijusias pareigas) negalioja dėl to, kad tarptinklinio ryšio [paslaugų] mažmeninės kainos viršutinės ribos nustatymas pažeidžia proporcingumo ir (arba) subsidiarumo principą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

32 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 95 straipsnio 1 dalyje numatytomis priemonėmis turi iš tiesų būti siekiama gerinti vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygas (2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco*, C-491/01, Rink. p. I-11453, 60 punktas bei 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-217/04, Rink. p. I-3771, 42 punktas). Nors tam, kad kaip teisinis pagrindas būtų pasirinktas EB 95 straipsnis, nepakanka konstatuoti vien nacionalinės teisės aktų skirtumus ir abstraktų pavojų, kad gali atsirasti kliūčių naudojimuisi pagrindinėmis laisvėmis arba kad dėl to bus iškraipoma konkurencija, tačiau Bendrijos teisės aktų leidėjas gali juo remtis, visų pirma tada, kai nacionalinės teisės aktų skirtumai gali pažeisti pagrindines laisves bei turėti tiesioginės įtakos vidaus rinkos veikimui (2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-380/03, Rink. p. I-11573, 37 punktas ir jame nurodyta teismų praktika) arba labai iškraipyti konkurenciją (2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-376/98, Rink. p. I-8419, 84 ir 106 punktai).

33 Minėta nuostata taip pat galima remtis siekiant užkirsti kelią tokioms prekybos kliūtims dėl nevienodos nacionalinės teisės aktų raidos. Tačiau šių kliūčių atsiradimas turi būti tikėtinas, o atitinkama priemonė – skirta joms išvengti (minėto 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą* 38 punktas ir jame nurodyta teismų praktika bei 2009 m. vasario 10 d. Sprendimo *Airija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-301/06, Rink. p. I-593, 64 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. minėto Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* 60–64 punktus).

34 Tais atvejais, kai EB 95 straipsniu pagrįstu aktu jau panaikintos visos prekybos kliūtys jo suderintoje srityje, nepanaikinama Bendrijos teisės aktų leidėjo galimybė adaptuoti šį aktą, kad būtų atsižvelgta į pasikeitusias aplinkybes arba žinių raidą, atsižvelgiant į jam tenkančią pareigą užtikrinti Sutartimi pripažintus bendruosius interesus (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco* 77 ir 78 punktus).

35 Šiuo atžvilgiu minėto Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Parlamentą ir Tarybą* 43 punkte Teisingumo Teismas patikslino, kad EB 95 straipsnio sąvoka „suderinimui skirtos priemonės“ Sutarties autoriai norėjo Bendrijos teisės aktų leidėjui suteikti diskreciją, atsižvelgiant į suderintinos srities bendrą kontekstą bei ypatingas aplinkybes, parinkti taikytiną suderinimo techniką, kuri būtų tinkamiausia norimam rezultatui pasiekti, ypač srityse, kurioms būdingos sudėtingos techninės savybės.

36 Be to, jeigu yra įvykdytos sąlygos kaip teisiniu pagrindu remtis EB 95 straipsniu, Bendrijos teisės aktų leidėjui neturi būti kliudoma šiuo teisiniu pagrindu remtis dėl to, kad vartotojų apsauga yra lemiamas veiksnys priimant sprendimą (dėl visuomenės sveikatos apsaugos žr. minėto 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą* 88 punktą; minėto Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco* 62 punktą bei 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.,* C-154/04 ir C-155/04, Rink. p. I-6451, 30 punktą).

37 Būtent atsižvelgiant į visus šiuos argumentus reikia patikrinti, ar įvykdytos visos EB 95 straipsnio, kaip Reglamento Nr. 717/2007 teisinio pagrindo, taikymo sąlygos.

38 Pagal Reglamento Nr. 717/2007 1 straipsnį ir 16 bei 38 konstatuojamąsias dalis juo nustatomas bendras metodas, skirtas užtikrinti, kad antžeminio viešojo judriojo telefono ryšio tinklų naudotojai nemokėtų pernelyg didelių kainų už Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugas ir kad operatoriai galėtų veikti objektyviai nustatytais kriterijais pagrįstoje vienoje nuoseklioje reguliavimo sistemoje. Šitaip juo siekiama prisidėti užtikrinant sklandų vidaus rinkos veikimą, kad būtų pasiektas aukštas vartotojų apsaugos lygis ir išsaugota konkurencija tarp judriojo ryšio operatorių.

39 Kaip matyti visų pirma iš Reglamento Nr. 717/2007 1 konstatuojamosios dalies ir pasiūlymo dėl reglamento aiškinamojo memorandumo 1 punkto, tarptautinio tarptinklinio ryšio paslaugų mažmeninės kainos minėto reglamento priėmimo metu buvo didelės, o kainų ir sąnaudų santykis nebuvo toks, koks turėjo būti visapusiškai konkurencingose rinkose. Todėl mažmeninės kainos buvo per didelės dėl didelių didmeninių kainų, kurias nustatė užsienio priimančiojo tinklo operatoriai, ir daugeliu atvejų dėl didelių mažmeninių antkainių, kuriuos taikė paslaugų savajame tinkle teikėjai.

40 Iš to taip pat matyti, kad NRI, viešosios valdžios institucijos ir vartotojų apsaugos asociacijos visoje Bendrijoje dideles mažmenines kainas laikė nuolatine problema ir kad dėl pastangų, kurių buvo imtasi šiai problemai išspręsti remiantis galiojančiu teisiniu pagrindu, kainos nesumažėjo.

41 Visų pirma Reglamento Nr. 717/2007 priėmimo metu taikytinais teisės aktais sukurta reguliavimo sistema nesuteikė, kaip matyti iš jo 6 ir 8 konstatuojamųjų dalių, NRI pakankamai būdų, kad jos galėtų imtis efektyvių ir ryžtingų priemonių, pirmiausia susijusių su aptariamų paslaugų didelėmis didmeninėmis kainomis, nuo kurių priklauso mažmeninės kainos, dėl specialių didmeninių tarptinklinio ryšio rinkų ypatybių ir tokių paslaugų tarpvalstybinio pobūdžio. Šiuo atžvilgiu Bendrijos teisės aktų leidėjas konstatavo, kad, pirma, NRI buvo sunku nustatyti didelę įtaką rinkoje turinčias

įmones, ir, antra, jos negalėjo kontroliuoti pasirinkto lankomos šalies tinklo operatorių, veikiančių kitose valstybėse narėse, nuo kurių vartotojai priklauso naudodamiesi Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugomis, veiksmų.

42 Būtent šiomis aplinkybėmis Bendrijos teisės aktų leidėjas manė, kaip matyti iš Reglamento Nr. 717/2007 4 ir 12 konstatuojamųjų dalių, kad būtina papildyti ir sustiprinti reguliavimo sistemos nuostatas, priimant, remiantis kitokiu konceptualiuoju metodu, šį reglamentą kaip konkrečią *ex ante* reguliavimo priemonę atsižvelgiant į tarptinklinio ryšio rinkų unikalias savybes, kad būtų galima ištaisyti minėtos sistemos trūkumus. Teisės aktų leidėjas 4 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad ši sistema nesuteikė NRI pakankamai būdų, kad jos galėtų imtis efektyvių ir ryžtingų priemonių, susijusių su Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų kainų nustatymu, ir todėl neužtikrino minėtų paslaugų sklandžios vidaus rinkos veiklos. Jis konstatavo, kad minėtas reglamentas buvo tinkama priemonė tokiai padėčiai pataisyti.

43 Tokiomis pačiomis aplinkybėmis Bendrijos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 717/2007 8 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kaip jau buvo minėta pasiūlymo dėl reglamento aiškinamojo memorandumo 1 punkte, valstybėms narėms likusią kompetenciją priimti vartotojų apsaugos taisykles ir manė, kad dėl minėtai situacijai būdingų aplinkybių galėjo būti sumažintas valstybių narių priemonių, kurių jos ėmėsi remdamosi minėta kompetencija, veiksmingumas.

44 Bendrijos teisės aktų leidėjas minėto reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje iš to padarė išvadą, kad valstybės narės patiria spaudimą imtis priemonių Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų didelių mažmeninių kainų lygio problemai spręsti, o tai, be kita ko, patvirtino Komisija per posėdį.

45 Tai reiškia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas konkrečiai susidūrė su situacija, kuriai esant atrodė tikėtina, kad bus priimtos nacionalinės priemonės Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų didelių mažmeninių kainų lygio problemai spręsti, apibrėžiant mažmeninių kainų nustatymo taisykles. Tačiau, kaip matyti iš pasiūlymo dėl reglamento aiškinamojo memorandumo 1 punkto ir poveikio vertinimo 2.4 punkto, tokios priemonės galėjo lemti nevienodą nacionalinės teisės aktų raidą.

46 Būtent atsižvelgdamas į minėtas aplinkybes Bendrijos teisės aktų leidėjas, siekdamas išsaugoti konkurenciją tarp judriojo ryšio operatorių, kaip jau konstatuota šio sprendimo 38 punkte, nusprendė imtis veiksmų, kad būtų užkirstas kelias priemonėms, kurias, tikėtina, būtų priėmusios valstybės narės, vadovaudamosi joms likusia kompetencija vartotojų apsaugos srityje.

47 Taigi atsižvelgiant į tarptinklinio ryšio rinkų veikimą, kaip aprašyta šio sprendimo 7–11 punktuose, ir didelę tarptinklinio ryšio paslaugų mažmeninių ir didmeninių kainų tarpusavio priklausomybę, reikia konstatuoti, kad dėl nevienodos nacionalinės teisės aktų raidos siekiant tik sumažinti mažmenines kainas ir nesprendžiant su Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų teikimu susijusių didmeninių kainų lygio problemos galėjo būti labai iškraipyta konkurencija ir sutrikdytas sklandus Bendrijos tarptinklinio ryšio rinkos veikimas, kaip matyti iš Reglamento Nr. 717/2007 14 konstatuojamosios dalies. Tokia situacija pateisino tai, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas, siekdamas apsaugoti tinkamą vidaus rinkos veikimą, siekė šio sprendimo 38 punkte konstatuoto tikslo.

48 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad faktinis Reglamento Nr. 717/2007 tikslas yra pagerinti vidaus rinkos veikimo sąlygas, ir jis galėjo būti priimtas remiantis EB 95 straipsniu.

49 Todėl į pirmąjį pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad jį nagrinėjant nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų turėti įtakos Reglamento Nr. 717/2007 galiojimui.

Dėl antrojo klausimo

50 Savo antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori išsiaiškinti, ar Reglamentas Nr. 717/2007 pažeidžia proporcingumo ir subsidiarumo principus dėl to, kad jame nustatomos ne tik vidutinių didmeninių, bet ir mažmeninių kainų už minutę ribos, ir dėl to, kad jame numatytas įpareigojimas teikti informaciją apie tokias kainas tarptinklinio ryšio vartotojams.

Dėl proporcingumo principo pažeidimo

51 Iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad proporcingumo principas, kuris yra vienas iš bendrųjų Bendrijos teisės principų, įpareigoja, kad Bendrijos teisės nuostata nustatytos priemonės būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti (2005 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *ABNA ir kt., C-453/03*, C-11/04, C-12/04 ir C-194/04, Rink. p. I-10423, 68 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

52 Dėl teisminės minėtų sąlygų kontrolės Teisingumo Teismas pripažino, kad srityse, kuriose būtina priimti politinius, ekonominius ir socialinius sprendimus ir kuriose privaloma atlikti sudėtingus vertinimus, Bendrijos teisės aktų leidėjui suteikiama didelė diskrecija. Todėl nereikia išsiaiškinti, ar tokioje srityje priimta priemonė buvo vienintelė arba geriausia iš galimų, nes tik akivaizdžiai netinkamas tokios priemonės

pobūdis kompetentingų institucijų siekiamo tikslo atžvilgiu gali turėti įtakos tokios priemonės teisėtumui (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 12 d. minėto Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 82 ir 83 punktus; minėto Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco* 123 punktą; minėto Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.* 52 punktą bei 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *S.P.C.M. ir kt.*, C-558/07, Rink. p. I-5783, 42 punktą).

53 Vis dėlto net naudodamasis tokiomis galiomis Bendrijos teisės aktų leidėjas privalo pasirinkimą pagrįsti objektyviais kriterijais. Be to, vertinant galimus su įvairiomis priemonėmis susijusius apribojimus, reikia išnagrinėti, ar pasirinkta priemone siekiami tikslai gali pateisinti tam tikriems operatoriams sukeliamas net ir žymias neigiamas ekonomines pasekmes (šiuo klausimu žr. 2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *Tempelman et van Schaijk*, C-96/03 ir C-97/03, Rink. p. I-1895, 48 punktą; 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją,* C-86/03, Rink. p. I-10979, 96 punktą ir 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Agrarproduktion Staebelow,* C-504/04, Rink. p. I-679, 37 punktą).

54 Todėl Teisingumo Teismas, remdamasis minėtais kriterijais, turi išnagrinėti, ar, kaip, be kita ko, tvirtina ieškovės pagrindinėje byloje, Reglamentas Nr. 717/2007 pažeidžia proporcingumo principą dėl to, kad jame nustatomos ne tik didmeninių, bet ir mažmeninių kainų ribos, ir dėl to, kad jame numatytas įpareigojimas teikti informaciją apie tokias kainas tarptinklinio ryšio vartotojams.

55 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad Komisija, prieš parengdama pasiūlymą dėl reglamento, atliko išsamų tyrimą, kurio rezultatas apibendrintas šio sprendimo 5 punkte minėtame poveikio vertinime. Iš to matyti, kad ji išnagrinėjo įvairias galimybes šioje srityje, įskaitant, be kita ko, galimybę reguliuoti tik mažmenines, tik didmenines arba abi kainas, ir kad ji įvertino ekonominį tokių skirtingų reguliavimo formų poveikį ir kainų nustatymo skirtingų metodų padarinius.

56 Nustatant teikiamų tarptinklinio ryšio paslaugų mažmeninių kainų ribas naudojant Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnio 2 dalyje numatytą Europos tarifą siekiama, be kita ko, kaip visų pirma matyti iš minėto reglamento 1 straipsnio ir 14 bei 16 konstatuojamųjų dalių, sumažinti kainų, kurias viešųjų judriojo telefono ryšio tinklų vartotojai moka už tokias paslaugas, lygį siekiant apsaugoti vartotojus.

57 Be to, visų pirma iš Reglamento Nr. 717/2007 19 konstatuojamosios dalies matyti, kad nustačius Europos tarifą Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų mažmeninės kainos turėjo pagrįsčiau atspindėti pagrindines tokių paslaugų teikimo išlaidas nei anksčiau.

58 Kaip matyti iš šio sprendimo 39 punkto, vidutinė skambučio naudojantis tarptinkliniu ryšiu Bendrijoje mažmeninė kaina Reglamento Nr. 717/2007 priėmimo metu buvo didelė ir kainų bei sąnaudų santykis nebuvo toks, koks turėjo būti visapusiškai konkurencingose rinkose. Todėl vidutinė skambučio naudojantis tarptinkliniu ryšiu mažmeninė kaina tuo metu buvo 1,15 EUR už minutę, t. y. kaip matyti iš poveikio vertinimo santraukos, penkis kartus didesnė nei faktinė teikiamos paslaugos didmeninė kaina.

59 Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnio 2 dalyje numatytas Europos tarifas yra gerokai mažesnis už tokią vidutinę kainą. Be to, jame nustatytos kainų ribos orientuojamos, kaip matyti iš pasiūlymo dėl reglamento aiškinamojo memorandumo 3 punkto, į atitinkamų didmeninių kainų ribas, kad mažmeninės kainos tiksliau atspindėtų teikėjų patiriamas išlaidas.

60 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad minėta nuostata nustačius mažmeninių kainų ribas, galima apsaugoti vartotojus nuo didelių kainų.

61 Kiek tai susiję su aptariamos priemonės būtinumu, jis ginčijamas remiantis tuo, kad minėta priemonė viršijo tai, kas būtina numatytam tikslui pasiekti, atsižvelgiant į mažmeninėse rinkose esančią konkurenciją. Mažiau ribojančiu ir proporcingesniu metodu būtų reguliuojamos tik didmeninės kainos, o mažmeninės kainos sumažėtų laisvos konkurencijos sąlygomis pagal pasiūlos ir paklausos taisykles, suteikiant NRI laisvę netinkamo rinkų veikimo atveju įsikišti remiantis aiškiai nustatytais reguliavimo kriterijais.

62 Šiuo klausimu visų pirma iš Reglamento Nr. 717/2007 14 konstatuojamosios dalies matyti, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas remiasi teiginiu, kad didmeninių kainų sumažinimas gali nelemti mažmeninių kainų sumažėjimo, nes nėra paskatų, kad taip atsitiktų.

63 Nurodydami pasiūlymo dėl reglamento aiškinamąjį memorandumą, kuriuo rėmėsi Bendrijos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 717/2007 priėmimo metu, Parlamentas ir Komisija visų pirma teigia, jog reguliuojant tik didmeninę Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų rinką, nebūtų užtikrinta, kad didmeninių kainų sumažėjimas turėtų įtakos mažmeninėms kainoms, atsižvelgiant į tai, kad operatoriai nepatyrė jokio konkurencinio spaudimo taip daryti. Patirtis parodė, kad didmeninių kainų sumažinimas gali nelemti mažmeninių kainų sumažėjimo.

64 Taryba šiuo atžvilgiu patikslino, jog teisės aktų leidėjas manė, kad būtina kontroliuoti mažmenines kainas visų pirma dėl to, kad šioje konkrečioje srityje su mažmeninėmis kainomis susijusi konkurencija iš esmės egzistavo bendro siūlomų mažmeninių paslaugų komplekso lygmeniu ir kad daugeliui vartotojų tarptinklinis ryšys buvo tik nežymus tokių paslaugų aspektas, todėl ji nebuvo lemiamas veiksnys renkantis operatorių arba nusprendžiant jį pakeisti.

65 Institucijos, pateikusios pastabas Teisingumo Teismui, dar kartą nurodė poveikio vertinimą, iš kurio matyti, jog buvo manoma, kad tarptinklinio ryšio rinkų raida buvo sudėtinga ir kintanti, todėl egzistavo rizika, kad didmeninių kainų sumažinimas galėjo nelemti mažmeninių kainų sumažėjimo. Iš jo taip pat matyti, kad dėl to būtų buvę apdairiau kartu reguliuoti ir mažmenines kainas. Be to, tokią riziką, visų pirma valstybių narių, kurių rinkos mažiau konkurencingos, atžvilgiu, pripažino ERG savo 2006 m. kovo 22 d. atsakymo, pateikto per viešąsias konsultacijas iki poveikio vertinimo, 3.12 punkte.

66 Be to, reikia konstatuoti, kad tik didmeninių kainų reguliavimas nebūtų turėjęs tiesioginio ir nedelsiamo poveikio vartotojams. Priešingai, jų padėtį buvo galima tiesiogiai pagerinti tik reguliuojant mažmenines kainas.

67 Taip pat reikia priminti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 717/2007 13 konstatuojamosios dalies, Bendrijos teisės aktų leidėjas pripažino, jog priimtos priemonės buvo išskirtinio pobūdžio ir jas pateisino tarptinklinio ryšio rinkų unikalios savybės.

68 Tokiomis aplinkybėmis ir visų pirma atsižvelgiant į didelę diskreciją, kuri suteikta Bendrijos teisės aktų leidėjui aptariamoje srityje, kur būtina priimti ekonominius sprendimus, dėl kurių privaloma atlikti sudėtingus vertinimus, jis galėjo pagrįstai manyti, kad reguliuojant tik didmenines rinkas nebūtų pasiektas toks pats rezultatas kaip tokio reguliavimo, koks nagrinėjamas šioje byloje, atveju, kai kartu reguliuojamos ir didmeninės, ir mažmeninės rinkos, ir kad dėl to toks reguliavimas buvo būtinas.

69 Pagaliau atsižvelgiant į vartotojų apsaugos tikslo svarbą pagal EB 95 straipsnio 3 dalį, laiko atžvilgiu apribota intervencija į konkurencingą rinką, leidžianti iš karto apsaugoti vartotojus nuo per didelių kainų, kaip yra šioje byloje, net jeigu tam tikriems operatoriams ji gali sukelti neigiamas ekonomines pasekmes, yra proporcinga, palyginti su siekiamu tikslu.

70 Todėl reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnyje nustatęs ne tik didmeninių, bet ir mažmeninių kainų ribas, Bendrijos teisės aktų leidėjas neviršijo jam suteiktos diskrecijos ribų. Tas pats pasakytina ir apie pareigą informuoti, numatytą to paties reglamento 6 straipsnio 3 dalyje, nes šia nuostata sustiprinamas mažmeninių kainų reguliavimo veiksmingumas ir todėl ji yra pateisinama vartotojų apsaugos tikslu.

71 Iš to išplaukia, kad Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnis ir 6 straipsnio 3 dalis nepažeidžia proporcingumo principo.

Dėl subsidiarumo principo pažeidimo

72 Šiuo klausimu reikia priminti, kad subsidiarumo principas įtvirtintas EB 5 straipsnio antroje pastraipoje ir sukonkretintas prie Sutarties pridėtame Protokole dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo, pagal kurį Bendrija imasi veiksmų srityse, kurios nepriklauso jos išimtinei kompetencijai, tik tuomet, kai norimų tikslų valstybės narės negali deramai įgyvendinti, o Bendrija dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio juos įgyvendintų geriau. Šio protokolo 5 punkte taip pat išdėstytos gairės siekiant nustatyti, ar įvykdytos minėtos sąlygos.

73 Kalbant apie teisės aktus, minėto protokolo 6 ir 7 punktuose patikslinta, kad Bendrija leidžia tik tiek teisės aktų, kiek reikia, ir kad Bendrijos priemonės turėtų suteikti kuo daugiau galimybių priimti nacionalinius sprendimus, užtikrinančius, kad būtų pasiektas priemonės tikslas, ir atitinkančius Sutarties reikalavimus.

74 Be to, jo 3 punkte patikslinta, kad subsidiarumo principas neleidžia abejoti įgaliojimais, kuriuos Sutartis suteikia Bendrijai, kaip aiškina Teisingumo Teismas.

75 Dėl EB 95 straipsnio Teisingumo Teismas nusprendė, kad subsidiarumo principas taikomas tuomet, kai Bendrijos teisės aktų leidėjas remiasi minėta nuostata kaip teisiniu pagrindu, nes ši nuostata jam nesuteikia išimtinės kompetencijos reglamentuoti ekonominės veiklos vidaus rinkoje (minėto Sprendimo *British American Tobacco (Investments) ir Imperial Tobacco* 179 punktas).

76 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas, siekdamas išsaugoti konkurenciją tarp judriojo ryšio operatorių, priimdamas Reglamentą Nr. 717/2007 nustatė bendrą metodą, siekdamas visų pirma prisidėti užtikrinant sklandžią vidaus rinkos veiklą, kad tokie operatoriai galėtų veikti vienoje nuoseklioje reguliavimo sistemoje.

77 Kaip matyti iš minėto reglamento 14 konstatuojamosios dalies, tarptinklinio ryšio paslaugų mažmeninių ir didmeninių kainų tarpusavio priklausomybė yra labai didelė, todėl bet kokia priemonė, kuria siekiama sumažinti tik mažmenines kainas nesprendžiant su Bendrijos tarptinklinio ryšio paslaugų teikimu susijusių didmeninių kainų lygio problemos, būtų galėjusi kelti pavojų, kad bus sutrikdytas sklandus Bendrijos tarptinklinio ryšio rinkos veikimas. Bendrijos teisės aktų leidėjas iš to padarė išvadą, kad, siekdamas prisidėti užtikrinant sklandžią tokių paslaugų vidaus rinkos veiklą, jis turėjo taikyti bendrą metodą tiek didmeninių, tiek mažmeninių kainų lygmeniu.

78 Minėta tarpusavio priklausomybė reiškia, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas galėjo pagrįstai manyti, kad jis taip pat turėjo įsikišti mažmeninių kainų lygmeniu. Todėl dėl Reglamentu Nr. 717/2007 įtvirtinto bendro metodo poveikio minėtu reglamentu siekiamą tikslą buvo galima geriau įgyvendinti Bendrijos lygmeniu.

79 Taigi Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnio ir 6 straipsnio 3 dalies nuostatos nėra negaliojančios dėl subsidiarumo principo pažeidimo.

80 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, į antrąjį pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad jį nagrinėjant nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų turėti įtakos Reglamento Nr. 717/2007 4 straipsnio ir 6 straipsnio 3 dalies nuostatų galiojimui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

81 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

Nagrinėjant pateiktus klausimus nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų turėti įtakos 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo telefono ryšio tinklus Bendrijoje, iš dalies keičiančio Direktyvą 2002/21/EB, galiojimui.

Parašai.